

I Bemærkningerne til Lovforslaget er nævnt, at der ved privat Initiativ blev indbragt et Forslag til Lov om autoriserede Revisorer i Samlingen 1905—06, i 1906—07 og 1907—08, men der staaer ikke noget om, at der ogsaa i indeværende Samling — det var under 29. September — er indbragt et lignende Forslag. Nu er det ganske vist ikke min Sag at paatale det; jeg nævner det kun som en lille Mærkelighed, da de andre Indbringelser fra tidligere Aar ere nævnte. I øvrigt skal jeg kun anbefale Forslaget til den velvilligste Behandling.

H. L. Møller: Naar det tidligere private Lovforslag om autoriserede Revisorer i Aar er blevet afløst af et Regeringsforslag, kan det vistnok antages, at det staaer i Forbindelse med Oprettelsen af det nye Ministerium for Handel og Søfart. Den ærede Ordfører for Flertallet har ganske Ret i, at baade Justits- og Indenrigsministeriet i deres Skrivelser til det paagældende Udvalg i Fjor have afgivet en Slags Løfte om at fremme Sagen ved et Regeringsforslag, men af disse Skrivelser vil man ogsaa se, at Løftet har været ret betinget, og navnlig har Indenrigsministeriets Tilsagn været betinget paa den Maade, at man vilde fremme Forslaget om saadanne Revisorer i Forbindelse med et Forslag til en Aktielov, hvilket man endnu ikke har set noget til. Naar Regeringsforslaget alligevel i Aar er kommet frem ganske selvstændigt og uden Forbindelse med noget andet, kan man maaske deri se et Udslag af Oprettelsen af Ministeriet for Handel og Søfart. I hvert Fald er det sikkert nok, at ved at fremsætte Forslaget ganske selvstændigt imødekommer den højtærede Minister et meget gammelt Ønske fra Handelsstandens Side.

Under Forhandlingerne i Fjor om det private Forslag blev der af den daværende Justitsminister egentlig kun gjort en eneste principiel Indvending mod Tanken om et saadant Institut. Han mente den Gang, at der neppe var større Trang dertil — han mente formodentlig, at den Revision, han kendte til, var tilstrækkelig god og betryggende, der var ingen Grund til at skride til Oprettelse af et nyt Institut. — Han mente navnlig ogsaa, at der ikke vilde blive saa mange Pladser af den Art her i Landet, at man kunde vente og forlange, at ret mange Mennesker vilde gennemgaa den Uddannelse og bestaa de Prøver, som skulde være nødvendige for at opnaa saa-

danne Stillinger. Nu er det sikkert nok, at der allerede længe har vist sig Trang til et ordinært Revisionsinstitut. Der eksisterer i flere større Provinsbyer Revisionskontorer og her i København en Revisionsbank, og alle disse Institutter siges at have særdeles godt at bestille. Den tilsvarende Indretning i England, det Institut, som derovre kaldes „chartered accountants“, talte for et Aar siden 300 Medlemmer. Det vilde svare til, at der her i Danmark mindst blev en 20 Poster af den Art, som Folk kunde ernære sig ved.

Den Mangel, der har klæbet ved de hidtilværende Institutter, er jo den, at de have savnet den offentlige Anerkendelse og den alsidige Uddannelse under Statens Kontrol. Det er denne Mangel, som afhjælpes ved det her forelagte Regeringsforslag, der sikkert er modtaget med Glæde af Handelsstanden.

Der er i Forslaget et Par Afvigelser fra det private Forslag, jeg har været med at indbringe. Et Par af dem skal jeg omtale.

Efter det private Lovforslag skulde Indstillingsretten til Stillinger som autoriserede Revisorer tilfalde i København Sø- og Handelsretten, udenfor København Skifteretten, og disse Retters Indstillinger skulde ledsages af Erklæringer henholdsvis fra Grosserer-Societetets Komité og fra en stedlig Handelsorganisation. Til denne Bestemmelse findes der intet tilsvarende i Regeringsforslaget; der hedder det kun, at Ministeren for Handel og Søfart i saa stort et Omfang, som maatte skønnes nødvendigt, meddeler Folk Beskikkelse som autoriserede Revisorer. Jeg vilde dog tillægge det nogen Betydning, om den tidligere foreslaede Indstillingsret blev bevaret for Sø- og Handelsretten og for Grosserer-Societetets Komité. Det blev under Sagens Behandling i Fjor fremhævet, at naar man skulde have paalidelige Folk til disse Pladser, var det ikke blot Kundskaber og Uddannelse, det kom an paa, men der maatte i høj Grad ses paa den personlige Vederhæftighed, Karakterstyrke og Uafhængighed. Jeg skulde tro, at Bedømmelsen af, om disse rent personlige Kvalifikationer var til Stede hos Ansøgerne til disse Poster, vilde blive nok saa betryggende, om Indstillingsretten blev bevaret for Sø- og Handelsretten og for Grosserer-Societetets Komité. Det forekommer mig, at en saadan, om jeg saa maa sige, kollegial Bedømmelse af Ansøgernes Kvalifikationer, som kunde ventes at finde Sted dels i Sø- og Handelsretten, dels i